

כניסת השבת – 19.00
יציאת השבת – 20.07
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 20.49
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

שנה תשיעית - גיליון 361
פרשת ראה תשפ"ג

יום שישי בשעה 18.00 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
עזר - עיצור חי' אצט' פיקוף תלפון'
ביום שבת קודש 17.00 דרשה ושיעור
מנחה בשעה 18.00
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
פרוכים הפאים פסט ה'

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
פסתי הכנסת 'פית יוסף' ו'אפסת אחים' אפסת אולפא
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

כי אם במקום אשר יבחר ה' באחד שבטיך שם תעלה עולותיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך (יב', יד')

מדוע לא ציינה התורה את מקום המקדש המדויק? מתרץ נפלא ה'בית מאיר' (רבי מאיר יחיאל מאוסטרובצא זיע"א): המקדש שכן בארבעה מקומות: שילה, נוב, גבעון וירושלים.

הגימטריא של ארבעת המקומות היא: שילה (345) + נוב (58) + גבעון (131) + ירושלים (596) = 1,130 החלק הנסתר במילה 'יבחר' הוא: (י) = 10 + (ב) ית = 410 + (ח) ית = 410 + (ך) ש = 300 סה"כ = 1,130 התורה לא ציינה את מקום המקדש, כיוון שהוא עתיד לשכון במקומות שונים, לכן הסתירה זאת התורה ברמז במילוי הנסתר של המילה 'יבחר' מתוק מדבש!

*****

בנים אתם לה' א-לוקיכם (יד', א')

אמר רבי שלמה מקארלין זיע"א: החטא הגדול ביותר של יהודי הוא שהוא שוכח שהוא בן מלך. מתוק מדבש!

*****

וזה אשר לא תאכלו... והראה ואת האיה (יד', יב'-ג')

בעופות הטמאים נחשב גם עוף ששמו 'ראה' ועל העוף הזה אומרים חז"ל בגמרא (חולין סג, ב'): 'למה נקרא שמה ראה? מפני שרואה למרחוק, עומדת בבבל ורואה נבלות בארץ ישראל'

ויש לשאול: אם לעוף כזה יש ראייה כל כך טובה שמבטה מגיע לארץ ישראל מבבל, מדוע החשיבה אותו התורה בין עופות הטמאים?!

מתרץ הרבי מקוצק זצ"ל: עוף שניתן לו כשרון כזה, ורואה רק נבילות - סימן שטמא הוא!...

ובציון 'עופות' איתא דבדיוחא (צ"ט חוט ס' דסד)
יד מספר אמורה עלו נולדו לו אפרוחים וכלא
מאכלים. המורה, שהיה ימני ערוץ כואס, אצוץ אותו
מהכיתה ואמר לו שמחר יבוא עם אבא שלו.
למחרת הילד מציץ לבית הספר עם אביו והמורה
מקפא ממנו עידיז לאבא שלו את מה שהוא אמר לו.
'נולדו לי אפרוחים וכלא ימני' אמר הילד.
המורה כואס: 'אתמול אמרת מאכלים'. 'נכון', אונה
הילד, 'אבא בניתיים הט פתחו את הציונים'.

*****

ואכלת שם לפני ה' א-לוקיך... למען תלמד ליראה את ה' א-לוקיך (יד', כג')

ויש לשאול: הלימוד הרי הוא במח והיראה היא בלב? מסביר רבנו האבן עזרא זיע"א (מעין השבוע): המילה 'לימוד' פירושה הרגל, כמו 'עגלה מלומדה' שרגילה לחרוש וכמו 'פרא למוד מדבר' שרגיל בחיי המדבר. וגם כאן הפסוק אומר שעל ידי חוויית העלייה לירושלים עיר הקודש

ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה (יא', כו')

מובא במדרש תנחומא: 'אמר משה לעם ישראל ראו אותי שבחרתי בטובה היאך אנוכי משונה מכל העולם.'

ויש לשאול: כיצד משה רבינו העניו מכל האדם אמר כך על עצמו בלשון גאווה?

מתרץ השפתי צדיק (ד"ת לפ"ש) ויש לומר להיפך, משה אמר כך מתוך ענווה: הביטו וראו כיצד אני, אע"פ שאני הקטן והפחות מכולם, עם כל זה כיוון שבחרתי בטוב נתעליתי כל כך, כל שכן אתם שהנכם גדולים וטובים ממני תזכו להתעלות על ידי התורה הקדושה.

ובאופן דומה מסבירים את מה שאמר הלל בשמחת בית השואיבה (סוכה נג, א) 'אם אני כאן הכל כאן' והרי הלל היה ענוותן? אלא שאמר אם אני הקטן רשאי להיות כאן אז אין אחד שלא יכול לבוא לכאן. מתוק מדבש!

*****

את הברכה אשר תשמעו (יא', כז')

ראש כולל ידוע סיפר את הסיפור הבא (הובא ב'מאורות הדף היומי'): לפני שנים רבות, בהיותי אברך צעיר' היה זה מיד לאחר חתונתי, קיבלתי על עצמי בלי נדר שלא להפסיק מלימודי בזמנים בהם קבעתי עתים לתורה. אשתי שתח' הסכימה והתלהבה מאוד מהקבלה שלי ותמכה בי.

במשך שבועות אחדים עמדתי בקבלה זו ללא קשיים מיוחדים. והנה, ביום חמישי אחד, השעה הייתה חמש אחר הצהריים, אני יושב ושוקד על תלמודי בהיכל ישיבת מיר בירושלים, כשלתע נזכרתי - הדגים של שבת... אשתי ביקשה ממני כי בהפסקת הצהרים (שכבר עברה) אקנה דגים מחנות הדגים הסמוכה לישיבה. וכעת, עד שאסיים את סדר הלימוד החנות תהיה סגורה...

הרגשתי אי נוחות, לרגע חשבתי לעצמי 'אולי אקפוז כעת לכמה דקות, אקנה את הדגים ואחזור ללימוד' אבל הרי אני קיבלתי שלא להפסיק כלל בלימוד...

התחוללה בקרבי מלחמת עולם 'ללכת או לא ללכת' ולבסוף החלטתי 'אני לא הולך ולא מבטל את הלימוד שלי!!!'

סיימתי את סדר הלימוד בשעת ערב מאוחרת, יצאתי והחנות הייתה סגורה כפי שצפיתי... פסעתי לביתי בגבעת שאול, והנה אני מבחין לפתע בכביש העולה לגבעת שאול ברוכל ערבי המוכר דגים טריים. לשמחתי הדגים היו כשרים, רכשתי ממנו דג טרי וגדול והמשכתי לביתי שמח וטוב לב.

מאז הסיפור חלפו יותר משלושים שנה, ומאז עד היום לא נתקלתי ברוכל כל שהוא שעמד שם למכור דגים...

מעולם לא חקרתי האם היה זה אליהו הנביא? אבל היה ברור לי כי הקב"ה שלח במיוחד עבורי רוכל דגים כהוקרה על ששמרתי על סדר הלימוד הקבוע.

ואת אמתו על אמתו כפי ימני... מתוק מדבש!

וראיית הכהונים בעבודתם והלויים בשירים ובזמרים, וכן ראיית הסנהדרין וגדולי הדור, היהודי לומד (מתרגל) לחיות חיים של יראת שמים.

וזה שאומר דוד המלך ע"ה (תהילים כה, ה) 'הדריכני באמיתך ולמדני' שלימוד התורה, עבודת ה' וקיום המצוות יהפכו אצלי להרגל. **מתוך אגדה!**

*****

וצרת הכסף בידך... (יד, כה')

וכי היינו חושבים לצרור את הכסף באוזן?

ויש לומר שיש כאן רמז מוסרי לאדם: תזהר לא להפוך לעבד נרצע של הכסף, כמו שאומר דוד המלך 'הצילני מדמים אלוקים...' תציל אותי שהדמים – הכסף לא יהיה הא-לוקים שלי.

וזו הכוונה 'וצרת הכסף בידך' שהכסף יהיה בידיים שלך ולא אתה בידיים שלו... **מתוך אגדה!**

*****

שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה'... ולא יראה

את פני ה' ריקם (טז, טז')

הסביר בעל ה'דברי שאול' זיע"א: בכיתת לימוד מקובל כי פעמיים או שלוש בשנה המלמד עורך מבחן לילדים כדי לבחון את ידיעותיהם והישיגיהם ובהתאם לכך ניתנים להם תעודות הערכה.

כך גם ביקש הקב"ה מעם ישראל, להגיע לבית המקדש שלוש פעמים בשנה להיראות לפני ה'. ואומרת לנו התורה שנדאג ש'לא יראה את פני ה' ריקם' אלא נדאג להגיע אליו טעונים במצוות ובמעשים טובים. **מתוך אגדה!**

רציון וסיפור – תתן לו צרת אכסית רבא

נתון תתן לו... כי בגלל הדבר הזה יברכך ה' (טו, י')

מדוע יצר הקב"ה מציאות של עניים ועשירים בעולם? מסביר רבנו 'אור החיים' הקדוש זיע"א על הפסוק (שמות כב, כד) 'אם כסף תלוה את עמי את העני עמך' שהעני מתייסר בעולם הזה מתוקף גזירה שנגזרה עליו ואת חלקו שנחסר ממנו הפקיד הקב"ה בידי העשיר כדי לזכות את העשיר ולנסות אותו בניסיון העושר. ולכן נאמר 'את העני עמך' שתדע שחלקו של העני נצא אצל בפיקדון.

וזה שאומרת המשנה (אבות ג, ז) 'תן לו (לעני) משלו' כיוון שהממון העודף שיש לך הוא חלקו של העני.

ולכן אומר הפסוק 'נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו' אל תרגיש רע שאתה כביכול מפרנס אותו, שהרי מראש החלק שלו רק מופקד אצלך לנסות ולזכות אותו. ואם תתן לו תזכה שיברכך ה' בכל מעשה ידך.

רמז נפלא לכך ראיתי בספר 'המאור שבתורה': 'עשיר' בגימטריה 580 'עני' בגימטריה 130 וההפרש הוא 450 שזו המילה 'תן' בגימטריה. לרמזו לעשיר שחלקו של העני נמצא אצלו לזכות אותו במצוות הצדקה. **מתוך אגדה!**

ובעניין זה להלן סיפור מדהים שהביא הרה"ג ראובן אלבז שליט"א (משכני אחריק): מעשה בחסיד עני ואביון, ששתי בנותיו הגיעו לפרקן, אך לא היה לו ממון כדי להעניק להן נדוניה, הריטים, בגדים ויתר הוצאות החתונה. פנה החסיד

לרבו, והשיח בפניו את צרותיו. האדמו"ר הרהר לרגע קט, ולאחר מכן אמר: 'לך לעשיר פלוני, ואמור לו כי מבקש אני שייתן לך את עשרת אלפי הרובלים שלי המופקדים ברשותו. ולאות כי אמת דוברת, אתן בידך מכתב המאשר את הדברים בחתימת ידי'.

הלך החסיד אל העשיר, מסר לו את בקשת הרבי, והציג בפניו את המכתב הכתוב והחתום. הגביר קרא בחופזה את השורות, והפטיר: 'מה רוצה האדמו"ר ממני? מהיכן אביא לך סכום כל כך גדול? הנה לך אלף רובל, גם זה סכום מכובד בהחלט!' אבל החסיד, שהאמין במצוות רבו ללא עוררין, אמר לעשיר בתוקף: 'האדמו"ר אמר לי לקחת מידך עשרת אלפים רובל. אם אינך רוצה לקיים את בקשתו ככתבה וכלשונו, אעזוב את ביתך בלי ליטול פרוטה!'

כאשר ראה החסיד כי העשיר עומד על שלו, עזב את הבית כלעומת שבא, חזר לרבו, וסיפר לו את אשר אירע. האדמו"ר שמע את הדברים והגיב בקצרה: 'הוא לא רוצה? אין דבר! לך ליהודי פלוני ואמור לו, כי אני מבקש שייתן לך את עשרת אלפי הרובלים שלי המופקדים ברשותו. ולאות כי אמת דוברת, אתן בידך מכתב המאשר את הדברים בחתימת ידי'

החסיד עשה כמצוות רבו ופנה עם המכתב ליהודי השני, שלא היה בעל אמצעים. כאשר הלה שמע כי האדמו"ר צווה עליו לתת לעני עשרת אלפים רובל, מיהר למכור את חנותו, שבר חסכוניות, אסף כספים, ונתן לעני את מלוא הסכום בלי להחסיר פרוטה, כשהוא מכריז: 'אם הרבי אמר, צריך לקיים'

לא עברו ימים רבים, והעשיר שלא קיים את בקשת האדמו"ר – הפסיד את כספו וירד כליל מנכסיו. ואילו אותו יהודי פשוט, אשר מכר את חנותו, וקיבץ מכל הבא ליד כדי למלא את בקשת הרבי, עשה חיל בעסקיו, והפך תוך תקופה קצרה לעשיר גדול.

המעשה המופלא נודע ברבים ועורר פליאה עצומה. אולם כאשר נשאל האדמו"ר לפרש הדברים, הוא השיב בפשטות: 'בעת שנשמתי עמדה לרדת לעולם, נגזר עלי להיות עשיר. אך אני עמדתי מנגד, וטענתי כי אינני יודע כלל אם אוכל לעמוד בניסיון העושר, ולכן בקשתי להעביר למישהו אחר את הממון שנגזר עלי. בקשתי התקבלה, ומשמים הודיעו לי כי הכסף האמור להיות ברשותי, יופקד בידי עשיר פלוני, אשר אליו שלחתי לא מכבר את היהודי, שלא היה בידו ממון להשיא את בנותיו. אך כאשר אותו עשיר כפר בפיקדון, והודיע כי אינו מוכן לתת את כספו לצדקה, בקשתי משמים שיעבירו את הפיקדון לידי אדם אחר שלבו פתוח לצרת רעהו, ומוכן לתת לצדקה בלי חשבונות ותהיות. כך אירע שבזמן קצר הפך העשיר לעני, ובעל הצדקה הפך לעשיר!'

אחים יקרים! כאשר אדם נותן צדקה, הוא אינו נותן משל עצמו, אלא רק מעביר את הכסף שהופקד אצלו. וממילא **אין כל סיפה לאדם אלא כי הוא מפסיד, חלילה, דבר מה בצאת ידו מן הכספו לצדקה.**

ה' יזכנו, אמנ! שבת שלום ומבורך!

לע"ז: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתני גיטה בת מנטה ז"ל

מורי חמי ר' עמרם בן רחל ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל

יחזקאל מצלאוי בן רחל ז"ל / תמר בת מוזל ז"ל / יהודית בת אסתר ז"ל

מיומן ספירו בן מוזל טוב ז"ל

להצלחת: דקל מלכה – להצלחה / אורי ישראל – רפוש

סוזן בת ימנה – רפוש / אהרון בן מסעודה – רפוש

דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולה – רפואה שלימה